

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 859

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 septembrie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 260 din 17 iunie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 501/2002 și modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002	2-4	39/592/1.072/216. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului privind stabilirea condițiilor în care se face importul de arahide sau de produse derivate din arahide origine ori expediate din Republica Populară Chineză	8-10
Decizia nr. 296 din 6 iulie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare	5-7	40/591/1.071/217. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului privind stabilirea măsurilor speciale pentru importul de fistic și de anumite produse derivate din fistic, care provin din Iran sau care sunt expediate din Iran.....	10-12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
53. — Ordin al președintelui Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „MENAROM” — S.A. Galați	7-8	625. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind recunoașterea prevederilor Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului 2005	12-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 260**

din 17 iunie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 501/2002 și modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 501/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Ordinul Fraților Minori Conventuali (Provincia Sf. Iosif) din România în Dosarul nr. 33/2004 al Curții de Apel Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii autorului excepției, prin care se solicită amânarea cauzei în vederea pregătirii apărării, precum și asupra concluziilor scrise depuse la dosar prin care se argumentează și se solicită admiterea excepției. De asemenea, arată că partea Inspectoratul Școlar Județean Iași a depus la dosarul cauzei note scrise prin care solicită respingerea excepției.

Față de cererea autorului excepției de amânare a cauzei în vederea pregătirii apărării, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acesteia, apreciind cererea ca fiind neîntemeiată, deoarece autorul excepției și-a pregătit apărarea, dovadă fiind concluziile scrise aflate la dosar.

Deliberând, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 232/2004, și celor ale art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare astfel cum a fost motivată.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public consideră că obiectul excepției îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 501/2002. Pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că dispozițiile de lege criticate nu instituie privilegii sau discriminări, astfel încât nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție. De asemenea, consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 nu încalcă accesul liber la justiție, deoarece deciziile Comisiei speciale de retrocedare pot fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ. Apreciază că nu se încalcă nici principiul garantării și

ocrotirii proprietății private prin lege, întrucât solicitanții nu au calitatea de proprietari.

Consideră însă că procedura instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 contravine dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Constituție, republicată, dar că, deoarece această reglementare este anterioară revizuirii Constituției, nu se poate reține neconstituționalitatea sa, ci urmează să se constate că, în temeiul art. 154 din Constituție, republicată, a fost abrogată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 33/2004, **Curtea de Apel Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 501/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România**, excepție ridicată de Ordinul Fraților Minori Conventuali (Provincia Sf. Iosif) din România într-o cauză civilă având ca obiect restituirea în natură a unor imobile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că sunt neconstituționale prevederile Legii nr. 501/2002, prin care se reglementează organizarea și funcționarea Comisiei speciale de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și procedura specială administrativă jurisdicțională prealabilă în fața Comisiei. Apreciază că delegarea de atribuții administrativ-jurisdicționale către comisie contravine prevederilor constituționale care garantează liberul acces la justiție al cetățeanului și, în același timp, actelor internaționale ratificate de România, precum și că această delegare este „considerată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului nevalidă, prin prisma actelor internaționale ratificate de România în calitate de Înaltă Parte Contractantă, dar și în dezacord cu Legea fundamentală a statului”.

Curtea de Apel Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prin Legea nr. 501/2002 se prevede posibilitatea formulării cererii de retrocedare și se instituie procedura de urmat în soluționarea unei astfel de cereri. Caracterul special al procedurii prevăzute de legea în discuție nu afectează dreptul proprietarului de a solicita și de a obține retrocedarea imobilului. Consideră că dispozițiile criticate nu îngăduiesc accesul liber la justiție, întrucât, prin art. 2 alin. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, se instituie posibilitatea legală pentru solicitant de a formula contestație, la instanța de contencios administrativ, împotriva deciziilor Comisiei speciale de retrocedare.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, arată că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de retrocedare, de către comisia specială instituită ad-hoc, nu creează nici o discriminare și nu îngreuește liberul acces la justiție. Se constată că, potrivit art. 2 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2002, deciziile Comisiei speciale de retrocedare pot fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ, iar, în conformitate cu art. 4 alin. (1) al aceluiași act normativ, dreptul de proprietate asupra imobilului solicitat se redobândește pe baza deciziei Comisiei speciale de retrocedare sau a hotărârii judecătorești rămase definitive, după caz. Apreciază că procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 are în vedere, în mod special, soluționarea neconflictuală, echilibrată și transparentă a cererilor de retrocedare, într-un termen rezonabil și pe baza informațiilor și actelor furnizate de organele îndreptățite să le pună la dispoziție, potrivit legii.

Avocatul Poporului apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 501/2002 față de art. 21 din Constituție, republicată, deoarece reglementările de lege criticate nu încalcă dreptul cultelor religioase de a recurge la justiție, după epuizarea procedurilor administrative prealabile și nu îngreuează principiul liberului acces la justiție. Astfel, pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 501/2002 prevede că deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, iar hotărârea pronunțată de instanța de judecată este supusă căilor de atac potrivit Legii nr. 29/1990. În continuare, arată că, pe cale de consecință, comisiile speciale de retrocedare care analizează cererile formulate în baza Legii nr. 501/2002 nu au atribuții jurisdicționale, iar înființarea lor nu încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, republicată. De asemenea, consideră că Legea nr. 501/2002 nu încalcă nici art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, republicată, deoarece legiuitorul înfăptuiește o reparație în folosul foștilor proprietari, în cazul în care nu este posibilă restituirea în natură. Apreciază că scopul legii criticate este acela de a stabili măsuri reparatorii, restituiri și despăgubiri, în interesul cultelor religioase foste proprietare, ale căror imobile au fost trecute în proprietatea statului. În sprijinul acestor argumente este invocată jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 73/1995 și Decizia nr. 136/1998. Referitor la critica prevederilor Legii nr. 501/2002 față de art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată, arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece textul din Legea fundamentală are în vedere numai cetățenii, nu și persoanele juridice. În concluzie, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile Legii nr. 501/2002 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 232/2004, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, contrar celor susținute de autor și reținute de instanță, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 4 iulie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 501/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002, și modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 decembrie 2002. O asemenea concluzie se impune întrucât legea a aprobat ordonanța, cu modificări și completări, fără însă a o îngloba în substanța sa. Așa fiind, aceasta și-a păstrat identitatea sa juridică inițială, aceea de ordonanță, însă cu un conținut parțial nou, ca urmare a modificărilor și completărilor ce i-au fost aduse.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituția României, republicată, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 21: (1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngreui exercitarea acestui drept.*

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”;*

— Art. 44 alin. (2) teza întâi: *„Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.”*

De asemenea, autorul excepției susține că, în raport de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, se încalcă și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte care au următorul conținut:

— Art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va*

hotărî tie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, tie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță, atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.”;

— Art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Din analiza prevederilor legale în cauză, rezultă că, făcând chiar abstracție de împrejurarea că art. 16 alin. (1) din Constituție se referă exclusiv la cetățeni și acceptând teza că egalitatea în fața legii este un principiu de aplicare generală, în a cărei sferă de incidență se includ toți subiecții de drept, deoarece dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 nu conțin nici o prevedere discriminatorie, nu se relevă nici o contradicție cu norma constituțională de referință.

În condițiile în care deciziile Comisiei speciale de retrocedare pot fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ, iar hotărârile acesteia sunt supuse căilor de atac potrivit Legii contenciosului administrativ, nu poate fi reținută încălcarea accesului liber la justiție consacrat de art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, republicată, și nici a dreptului la un proces echitabil prevăzut de alin. (3) al aceluiași articol, precum și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prevederile criticate nu contravin nici principiului garanțării și ocrotirii proprietății private prin lege, consacrat de art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, republicată,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.d), al art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 232/2004,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 501/2002 și modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, excepție ridicată de Ordinul Fraților Minori Conventuali (Provincia Sf. Iosif) din România în Dosarul nr. 33/2004 al Curții de Apel Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

deoarece din termenii reglementării rezultă că solicitantii nu au calitatea de proprietari la data sesizării comisiei, calitate pe care urmează să o redobândească prin efectul deciziei pronunțate de aceasta.

În ceea ce privește conformitatea reglementării legale cu art. 21 alin. (4) din Constituție, republicată, potrivit căruia jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, trebuie făcută o distincție între procedura administrativă prealabilă și procedura administrativ-jurisdicțională.

Așa cum rezultă din prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, precum și din cele ale normelor metodologice de aplicare a acesteia, Comisia specială de retrocedare este ținută să verifice îndreptățirea cererii ce îi este adresată, sens în care trebuie să constate existența dreptului de proprietate al solicitantului asupra imobilului, la data preluării abuzive, să procedeze la calificarea preluării ca fiind cu titlu sau fără titlu și să constate calitatea de subiect de drept a solicitantului, de natură a-i permite să beneficieze de retrocedarea imobilului.

Această activitate se materializează în operații tehnico-administrative și se derulează în cadrul unei proceduri necontencioase și deci necontradictorii, deosebindu-se astfel, esențial, de procedura administrativ-jurisdicțională, care este guvernată de principiul contradictorialității.

De asemenea, în finalizarea activității sale, Comisia specială de retrocedare emite o decizie care, ca natură juridică, este un act administrativ, supus controlului jurisdicțional declanșat pe calea contestației la instanța de contencios administrativ.

Or, procedura administrativ-jurisdicțională are ca obiect tocmai verificarea legalității și temeiniciei unui act administrativ deja emis.

Așadar, o asemenea procedură s-ar fi putut declanșa dacă, prin ipoteză, ar fi fost prevăzută de reglementarea dedusă controlului, numai după finalizarea procedurii în fața comisiei și dezinvestirea acesteia, o dată cu emiterea deciziei, și ar fi avut ca obiect verificarea legalității și temeiniciei respectivei decizii, operație care, în economia Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, se realizează însă exclusiv pe calea controlului jurisdicțional.

În raport cu cele arătate, Curtea consideră că procedura în fața Comisiei speciale de retrocedare nu are caracter administrativ-jurisdicțional și, drept urmare, instituirea obligativității sale nu contravine prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție, republicată.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 296

din 6 iulie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Nicolae Ioan Pălcuț în Dosarul nr. 3.597/PI/2003 al Curții de Apel Oradea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece prevederile legale atacate au mai fost supuse controlului de contencios constituțional, ocazii cu care, prin deciziile nr. 275 din 24 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 3 martie 2003 și nr. 4 din 13 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 4 februarie 2004, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 sunt conforme cu Legea fundamentală. Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței amintite, reprezentantul Ministerului Public apreciază că soluțiile și considerentele invocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.597/PI/2003, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

Excepția a fost ridicată, în dosarul de mai sus, de inculpatul Nicolae Ioan Pălcuț, cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea liniștii publice și perversiune sexuală, prevăzute și pedepsite de art. 321 alin. 1 și art. 201 alin. 1 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că avizul dat de ministrul justiției pentru situațiile prevăzute de textul legal criticat constituie un amestec în competența materială a organului de urmărire penală, referitor la procedura de punere în mișcare a acțiunii penale, cu consecința directă a înfrângerii principiului separației puterilor în stat, deoarece ministrul

justiției, organ politic și membru al executivului, intervine în activitatea autorității judecătorești.

Autorul excepției mai susține că art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, este neconstituțional, deoarece are o formă eliptică, ce nu permite o interpretare unitară din partea organului de urmărire penală și a instanței de judecată, privitoare la competența după materie (în speță fiind vorba de infracțiuni date în competența judecătoriei ca primă instanță) și după calitatea persoanei (la momentul comiterii infracțiunilor autorul avea calitatea de judecător la nivel de judecătorie, iar în momentul începerii urmăririi penale nu mai avea această calitate, ca urmare a demisiei), în situația în care inculpatul și-a schimbat calitatea. Organele abilitate manifestă astfel o regretabilă inconsecvență în aplicarea normelor procedurale penale, de natură a aduce atingere dreptului inculpatului la un proces echitabil, deoarece în faza de judecată calitatea de fost magistrat la nivel de judecătorie este avută în vedere la stabilirea instanței competente, iar în faza de urmărire penală s-au aplicat toate normele procedurale referitoare la această calitate, cu excepția obligației de a solicita avizul ministrului justiției, prevăzut de textul legal atacat, situație care, potrivit art. 10 lit. f) din Codul de procedură penală, constituie o cauză de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece independența și inamovibilitatea judecătorilor reprezintă o garanție pentru o bună administrare a justiției și, în egală măsură, un mijloc de protecție în fața oricărei ingerințe de ordin politic sau administrativ. Prin posibilitatea ministrului justiției de a emite avizul pentru cercetarea magistraților se aduce atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, întrucât acesta este membru al guvernului, care face parte din autoritatea executivă. Mai mult decât atât, textul contestat excedează nepermis dispozițiilor constituționale, deoarece doar Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de consiliu de disciplină a magistraților, sens în care implicarea ministrului justiției în răspunderea penală a judecătorilor este nejustificată.

Critica referitoare la omisiunea din textul menționat a calității de magistrat în funcție de data comiterii faptei, data începerii urmăririi penale sau a trimiterii în judecată, în cazul în care această calitate a fost pierdută după comiterea faptei, este apreciată de instanța de judecată ca întemeiată, fără a arăta în mod concret care sunt motivele de neconstituționalitate ce stau la baza acestei rațiuni.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul României a apreciat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile

criticate nu aduc atingere principiului separației puterilor și accesului liber la justiție. În motivarea punctului de vedere al Guvernului este invocată jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece atribuția ministrului justiției de a aviza cercetarea, reținerea, arestarea, percheziționarea sau trimiterea în judecată a magistraților contravine dispozițiilor constituționale care reglementează raporturile dintre puterile publice și echilibrul acestora. Avizul ministrului justiției reprezintă o condiție legală necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale și totodată o importantă garanție, care are drept scop protejarea magistratului prin faptul că el nu va fi cercetat de organele de poliție sau de alte organe de cercetare penală, care aparțin puterii executive, și, totodată, nu va putea fi chemat în judecată, prin acțiune directă. Emiterea avizului ar trebui însă să fie dată în competența unei structuri aflate în sfera autorității judecătorești, și nu ministrului justiției, deoarece acestuia din urmă, prin calitatea de membru al autorității executive, i se oferă posibilitatea să depășească dimensiunile unei activități administrative curente, cu consecința înfrângerii principiului constituțional prevăzut de art. 124 alin. (2), potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Referitor la critica privind omisiunea legiuitorului de a prevedea în mod expres, în textul contestat, dacă avizul este necesar sau nu, în condițiile în care, la data comiterii faptei, făptuitorul avea calitatea de magistrat, dar ulterior săvârșirii ei a pierdut această calitate, Avocatul Poporului apreciază că aceasta reprezintă o problemă de legiferare, și nu de constituționalitate. Potrivit jurisprudenței, Curtea Constituțională nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite, nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică, deoarece ar îndeplini rolul de legislator pozitiv, depășind astfel sfera atribuțiilor stabilite de Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, și are următorul conținut:

— Art. 91 alin. 2: „*Magistrații nu pot fi cercetați, reținuți, arestați, percheziționați sau trimiși în judecată fără avizul ministrului justiției.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 1

alin. (4) și art. 21 alin. (3) din Constituție, republicată, al căror conținut este următorul:

— Art. 1 alin. (4): „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.*”

— Art. 21 alin. (3): „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea fundamentală consacră principiul independenței judecătorilor și pe cel al imparțialității procurorilor în exercitarea atribuțiilor lor. Garantarea respectării acestor principii este asigurată prin instituirea inamovibilității judecătorilor, prin măsurile de protecție a magistraților prevăzute de art. 91 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, prin alte măsuri prevăzute de titlul VI din aceeași lege, precum și prin dispozițiile speciale din Codul de procedură penală.

Prin urmare, aceste reglementări îl protejează pe magistrat prin faptul că el nu va fi cercetat de organele poliției sau de alte organe de cercetare penală care, prin apartenența lor la puterea executivă, ar putea fi direcționate politic. De asemenea, magistratul nu va putea fi chemat în judecată penală prin acțiune directă introdusă la instanța de judecată, fiind ferit în felul acesta de eventualele acțiuni șicanatoare venite din partea unor persoane răuvoitoare.

Independența justiției implică deci un statut special, adecvat, al magistraților, menit să imprime o valoare de necontestat actului de justiție, prin protejarea membrilor corpului magistraților împotriva subiectivismului și a acțiunilor nejustificate sau abuzive ale organelor de urmărire penală competente, care le-ar putea afecta credibilitatea.

În acest context art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, care condiționează cercetarea, reținerea, arestarea, percheziționarea sau trimiterea în judecată de avizul ministrului justiției, instituie o măsură rațională de protecție a magistratului, care reprezintă o garanție legală a consolidării principiilor constituționale enunțate anterior, privitoare la independența judecătorilor și la imparțialitatea procurorilor.

Curtea reține că este neîntemeiată critica potrivit căreia avizul ministrului justiției reprezintă o ingerință în activitatea de realizare a actului de justiție, deoarece acesta răspunde de activitatea judecătorilor și de modul cum se desfășurează justiția. Potrivit legii, ministrul justiției are un rol foarte important în selecționarea, pregătirea și verificarea cunoștințelor viitorilor magistrați și în vederea admiterii acestora în magistratură. Fără să intervină în activitatea judiciară a magistraților, care sunt independenți și inamovibili, ministrul justiției poate și trebuie să cunoască modul în care aceștia își îndeplinesc îndatoririle. Nu se poate concepe ca el să fie indiferent sau să ignore cazurile în care magistrații au săvârșit ori sunt suspectați că au săvârșit fapte prevăzute de legea penală. Este evident că orice caz în care un magistrat se dovedește că a încălcat legea penală aruncă o umbră asupra prestigiului întregii magistraturi. Tocmai de aceea singurul chemat să avizeze urmărirea penală a unui magistrat este ministrul justiției, iar acest drept de aviz implică angajarea răspunderii sale personale, persoana interesată având dreptul de a-l acționa în justiție pentru avizarea sau refuzul de a aviza urmărirea penală a unui magistrat pe care îl consideră vinovat sau, dimpotrivă, nevinovat de săvârșirea unei fapte penale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, al art. 13 alin. (1) lit. A.d), al art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Nicolae Ioan Pălcuț în Dosarul nr. 3.597/PI/2003 al Curții de Apel Oradea — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA PENTRU VALORIFICAREA ACTIVELOR STATULUI

ORDIN

privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „MENAROM” — S.A. Galați

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 și 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasare prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „MENAROM” — S.A. Galați,

președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „MENAROM” — S.A. Galați, denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în municipiul Galați, județul Galați, Calea Prutului nr. 12, înmatriculată la Oficiul registrului comerțului sub nr. J 17/172/1991, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada privatizării administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat de președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

(2) Conținutul mandatului prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu accent pe:

- situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

- identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

- inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

- inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

- cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

- inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială în perioada de privatizare, în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de executare silită împotriva societăților comerciale;

c) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, și ale celorlalte ministere și instituții, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare necesare acordării facilităților prevăzute de Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitarea furnizorilor de servicii pentru întocmirea graficelor de reeșalonare a datoriilor restante, respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a societății comerciale, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societății comerciale sau la data stabilită prin ordin al președintelui Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,
Mircea Ursache

București, 6 septembrie 2004.
Nr. 53.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 39 din 30 iulie 2004

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.072 din 26 august 2004

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 592 din 17 august 2004

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR
Nr. 216 din 6 septembrie 2004

ORDIN

privind stabilirea condițiilor speciale în care se face importul de arahide sau de produse derivate din arahide originare ori expediate din Republica Populară Chineză

Văzând Referatul de aprobare nr. 31.043 din 27 iulie 2004, întocmit de Direcția generală pentru siguranța alimentelor,

având în vedere prevederile Legii nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor, ale Legii nr. 215/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare, a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 57/2002, precum și prevederile Deciziei nr. 79/2002 a CE, amendată prin deciziile 233/2002/CE, 678/2002/CE și 550/2003/CE,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 308/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. — Importul produselor originare sau expediate din Republica Populară Chineză, din categoriile de mai jos, care sunt destinate consumului uman sau utilizării ca ingrediente în alimente, este permis numai dacă transportul este însoțit de rezultatele prelevărilor oficiale de probe și ale analizelor, precum și de un certificat elaborat în conformitate cu modelul prezentat în anexă, tradus oficial în limba engleză, completat, semnat și verificat de către un reprezentant al Administrației de Stat pentru Inspekția de Intrare-Ieșire și Carantină a Republicii Populare Chineze, după cum urmează:

a) arahide încadrate în codul CN 1202 10 90 sau 1202 20 00;

b) arahide încadrate în codul CN 2008 11 94 (în pachete directe cu un conținut net de peste 1 kg) sau 2008 11 98 (în pachete directe cu un conținut net ce nu depășește 1 kg);

c) arahide prăjite, încadrate în codul CN 2008 11 92 (în pachete directe cu un conținut net ce depășește 1 kg) sau 2008 11 96 (în pachete directe cu un conținut net ce nu depășește 1 kg).

Art. 2. — Mărfurile vor fi importate numai prin unul dintre punctele de trecere a frontierei în care este organizat controlul vamal al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 3. — (1) Fiecare import se identifică printr-un cod, care corespunde codului de pe certificat și de pe raportul care îl însoțește și care conține rezultatele prelevărilor oficiale de probe și ale analizelor, menționate la art. 1.

(2) Fiecare pachet individual (sau altă formă de ambalare) din cadrul expedierilor de mărfuri este identificat prin acest cod.

Art. 4. — Inspectorii oficiali din posturile de inspecție la frontieră ale Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor asigură, prin controlul documentelor, că importul arahidelor originare sau expediate din Republica Populară Chineză respectă cerințele prevăzute în certificat, precum și rezultatele prelevărilor de probe menționate la art. 1. În absența acestor documente se interzice intrarea în țară a produselor respective.

Art. 5. — (1) Inspectorii oficiali din posturile de inspecție la frontieră ale Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor asigură împreună cu autoritatea veterinară și pentru siguranța alimentelor teritorială prelevarea de probe prin metoda randomizării din fiecare import de arahide sau de produse derivate din arahide originare ori expediate din Republica Populară Chineză, pentru analiza de aflatoxină B1 și aflatoxină totală.

(2) Prelevările de probe și analizele realizate prin metoda randomizării, la care se face referire în alin. (1), se realizează pentru o cantitate de aproximativ 10% din importuri, pentru fiecare categorie de produse la care se face referire în art. 1.

(3) Analizele se realizează în secțiile zonale de control al reziduurilor, în Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară, subordonate Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, precum și în Centrul Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor „Larex”.

Art. 6. — Orice import care este subiectul prelevării de probe și analize este reținut în punctele vamale interne înainte de punerea produselor pe piață, pentru maximum 15 zile lucrătoare. După efectuarea analizelor autoritatea veterinară și pentru siguranța alimentelor teritorială eliberează un document oficial însoțitor ce stabilește faptul că importul a făcut obiectul prelevării oficiale de probe și analize, anexând rezultatele analizei, respectiv buletinul de analiză.

Art. 7. — Autoritățile veterinare și de siguranța alimentelor teritoriale și Centrul Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor „Larex” înaintează Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor la fiecare 3 luni un raport cuprinzând rezultatele analitice ale controalelor oficiale ale importurilor de arahide sau de produse derivate din arahide originare ori expediate din Republica Populară Chineză.

Art. 8. — În cazul în care un import este realizat în mai multe etape, copii ale certificatului de sănătate și ale documentelor însoțitoare la care se face referire în art. 1,

certIFICATE de Administrația de Stat pentru Inspecția de Intrare-Ieșire și Carantină a Republicii Chineze, trebuie să însoțească fiecare etapă a respectivei expedieri de marfă divizate.

Art. 9. — Prezentul ordin trebuie revizuit permanent în lumina informațiilor și garanțiilor oferite de autoritățile competente din Republica Populară Chineză și pe baza rezultatelor testelor efectuate de laboratoarele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, pentru a se stabili dacă condițiile speciale impuse de art. 1 oferă un nivel suficient de garantare a siguranței alimentare pe teritoriul României. Revizuirea trebuie să stabilească, de asemenea, dacă este nevoie în continuare de aceste condiții speciale.

Art. 10. — Prevederile prezentului ordin sunt obligatorii pentru toți importatorii și distribuitorii de astfel de produse. Cheltuielile pentru efectuarea analizelor și pentru staționarea în punctele vamale vor fi suportate de importatori.

Art. 11. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor teritoriale și inspectorii oficiali din posturile de inspecție la frontieră ale Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 12. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 13. — La intrarea în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății și ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 59/148/2004 privind stabilirea condițiilor speciale în care se face importul de arahide sau de produse derivate din arahide originare ori expediate din Republica Populară Chineză, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, precum și orice alte prevederi contrare.

Art. 14. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,

Liviu Harbuz,
secretar de stat

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Istudor,
secretar de stat

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Eduard Gabriel Matei

ANEXĂ

CERTIFICAT

**pentru importul de arahide și al unor produse derivate din arahide
provenite sau importate din Republica Populară Chineză**

Codul expedierii de marfă

Numărul certificatului de import

Aplicabil arahidelor încadrate în codul CN 1202 10 90 sau 1202 20 00, arahidelor încadrate în codul CN 2008 11 94 (în pachete directe cu un conținut net de peste 1 kg) sau 2008 11 98 (în pachete directe cu un conținut net ce nu depășește 1 kg) și arahidelor prăjite încadrate în codul CN 2008 11 92 (în pachete directe cu un conținut net ce depășește 1 kg) sau 2008 11 96 (în pachete directe cu un conținut net ce nu depășește 1 kg), originare sau expediate din Republica Populară Chineză.

(Administrația de Stat pentru Inspekția de Intrare-Ieșire și Carantină a Republicii Populare Chineze)

CERTIFICĂ

faptul că arahidele din prezenta expediție de marfă, cu numărul de cod,
compusă din:

(descrierea expediției de marfă: produsul, numărul și tipul ambalajului, greutatea brută sau netă)

îmbarcate la de către, cu destinația,
(locul de imbarcare) (identificarea transportatorului) (locul și țara de destinație)

care provin de la, au fost produse, sortate, manevrate, procesate, ambalate și
(denumirea și adresa întreprinderii/firmei)

transportate în conformitate cu bunele practici de igienă.

Din această expediție de marfă probe de arahide au fost preluate la data de,
(numărul de probe)

supuse analizei de laborator la data de, la, pentru a se determina nivelul de
(denumirea laboratorului)

contaminare cu aflatoxină B1 și cu aflatoxină totală.

Detaliile prelevării de probe, ale metodelor de analiză utilizate și toate rezultatele obținute sunt atașate.

Realizat la, la data de

(localitatea)

Reprezentantul Administrației de Stat pentru Inspekția de Intrare-Ieșire
și Carantină a Republicii Populare Chineze,

(semnătura și ștampila)

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 40 din 30 iulie 2004

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.071 din 26 august 2004

MINISTERUL AGRICULTURII,
PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 591 din 17 august 2004

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR
Nr. 217 din 6 septembrie 2004

ORDIN

privind stabilirea măsurilor speciale pentru importul de fistic și de anumite produse derivate din fistic, care provin din Iran sau care sunt expediate din Iran

Văzând Referatul de aprobare nr. 31.042 din 27 iulie 2004, întocmit de Direcția generală pentru siguranța alimentelor,

având în vedere prevederile Legii nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor, ale Legii nr. 215/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare, a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 57/2002, precum și prevederile Deciziei nr. 830/1997 a CE, amendată prin deciziile nr. 400/1998/CE, 238/2000/CE și 551/2003/CE,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 308/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Importul de fistic și anumite produse derivate din fistic, care provin sau sunt expediate din Iran, fiind destinate consumului uman sau utilizării ca ingredient în alimente, este permis numai dacă transportul este însoțit de rezultatele prelevărilor oficiale de probe și ale analizelor, precum și de un certificat elaborat în conformitate cu modelul prezentat în anexă, tradus oficial în limba engleză, completat, semnat și verificat de către un reprezentant al Ministerului Sănătății din Iran.

(2) Categoriile de produse prevăzute la alin. (1) sunt:

a) fistic ce se încadrează la codul CN 0802 50 00;

b) fistic prăjit care se încadrează la codurile CN 2008 19 13 și CN 2008 19 93.

Art. 2. — Mărfurile menționate la art. 1 sunt importate numai prin unul dintre punctele de trecere a frontierei în care este organizat controlul vamal al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Art. 3. — (1) Fiecare import se identifică printr-un cod care corespunde codului de pe certificat și de pe raportul care îl însoțește și care conține rezultatele prelevărilor oficiale de probe și ale analizelor, menționate la art. 1.

(2) Fiecare formă individuală de ambalare din cadrul expedierilor de mărfuri menționate la art. 1 este identificată prin acest cod.

Art. 4. — Inspectorii oficiali din posturile de inspecție la frontieră ale Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor asigură, prin controlul documentelor, că importul produselor derivate din fistic expediat sau care provine din Iran respectă cerințele prevăzute în certificat, precum și rezultatele prelevărilor de probe menționate la art. 1. În absența acestor documente se interzice intrarea în țară a produselor respective.

Art. 5. — (1) Inspectorii oficiali din posturile de inspecție la frontieră ale Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor asigură împreună cu autoritatea veterinară și pentru siguranța alimentelor teritorială prelevarea de probe prin metoda randomizării din fiecare import de fistic sau produse derivate din fistic originar sau expediat din Iran, pentru analiza de aflatoxină B1 și aflatoxină totală.

(2) Prelevările de probe și analizele realizate prin metoda randomizării prevăzută la alin. (1) se realizează pentru o cantitate de aproximativ 10% din importuri, pentru fiecare categorie de produse la care se face referire la art. 1.

(3) Analizele se realizează în secțiile zonale de control al reziduurilor, în Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară, subordonate Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, precum și în Centrul Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor „Larex“.

Art. 6. — Orice import care este subiectul prelevării de probe și analize este reținut în punctele vamale interne înainte de punerea produselor pe piață, pentru maximum 15 zile lucrătoare. După efectuarea analizelor autoritatea veterinară și pentru siguranța alimentelor teritorială eliberează un document oficial însoțitor ce stabilește faptul că importul a făcut obiectul prelevării oficiale de probe și analize, anexând rezultatele analizei, respectiv buletinul de analiză.

Art. 7. — Autoritățile veterinară și pentru siguranța alimentelor teritoriale, precum și Centrul Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor „Larex“ înaintează Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor la fiecare 3 luni un raport cuprinzând rezultatele

analitice ale controalelor oficiale ale importurilor de fistic sau produse derivate din fistic, origine sau expediate din Iran.

Art. 8. — În cazul în care un import este realizat în mai multe etape, copii ale certificatului de sănătate și ale documentelor însoțitoare la care se face referire la art. 1, certificate de Ministerul Sănătății din Iran, trebuie să însoțească fiecare etapă a respectivei expedieri de marfă divizate.

Art. 9. — (1) Prezentul ordin este revizuit permanent în lumina informațiilor și garanțiilor oferite de autoritățile competente din Iran și pe baza rezultatelor testelor efectuate de laboratoarele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru a se stabili dacă condițiile speciale impuse de art. 1 oferă un nivel suficient de garantare a siguranței alimentare pe teritoriul României.

(2) Revizuirea menționată la alin. (1) trebuie să stabilească dacă este nevoie în continuare de aceste condiții speciale.

Art. 10. — (1) Prevederile prezentului ordin sunt obligatorii pentru toți importatorii și distribuitorii de astfel de produse.

(2) Cheltuielile pentru efectuarea analizelor și staționarea în punctele vamale interne vor fi suportate de importatori.

Art. 11. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor teritoriale și inspectorii oficiali din posturile de inspecție la frontieră ale Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 12. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 13. — La intrarea în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății și ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 292/206/2004 privind stabilirea măsurilor speciale pentru importul de fistic și de anumite produse derivate din fistic care provin din Iran sau care sunt expediate din Iran, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 7 aprilie 2004, precum și orice alte prevederi contrare.

Art. 14. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,

Liviu Harbuz,
secretar de stat

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Nicolae Istudor,
secretar de stat

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Eduard Gabriel Matei

ANEXĂ

CERTIFICAT

pentru importul de fistic și al unor produse derivate din fistic, provenite sau importate din Iran

Codul expedierii de marfă

Numărul certificatului de import

Aplicabil fisticului încadrat în codul CN 0802 50 00 și fisticului prăjit, încadrat în codul CN 2008 19 13 și CN 2008 19 93, care provine din Iran sau care este expediat din Iran.

(Ministerul Sănătății din Iran)

CERTIFICĂ

faptul că fisticul din prezenta expediere de marfă, cu numărul de cod,
compus din:

(descrierea expeditiei de marfă: produsul, numărul și tipul ambalajului, greutatea brută sau netă)

îmbarcat la de către, cu destinația
(locul de imbarcare) (identificarea transportatorului) (locul și țara de destinație)

care provine de la, a fost produs, sortat, manevrat, procesat, ambalat și transportat
(denumirea și adresa întreprinderii/firmei)

în conformitate cu bunele practici de igienă.

Din această expediție de marfă probe de fistic au fost preluate la data de
(numărul de probe)

au fost supuse analizei de laborator la data de, la
(denumirea laboratorului)

pentru a se determina nivelul de contaminare cu aflatoxină B1 și cu aflatoxină totală.

Detaliile prelevării de probe, ale metodelor de analiză utilizate și toate rezultatele obținute sunt atașate.

Realizat la, la data de
(localitatea)

Reprezentantul Ministerului Sănătății din Iran

(semnătura și ștampila)

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**privind recunoașterea prevederilor Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr —
recolta anului 2005**

Văzând Referatul de aprobare nr. 94.248 din 25 august 2004 al Direcției generale de reglementare și implementare
cu privire la necesitatea recunoașterii prevederilor acordului interprofesional de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și
Dezvoltării Rurale, acord care stabilește condițiile de producere, livrare, transport și recepție pentru sfecla de zahăr,
având în vedere Reglementarea CEE nr. 1.260/2001 (cap. 1 art. 6 și anexa nr. III) referitoare la organizarea
comună a piețelor în sectorul zahărului,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și
Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se recunosc de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale prevederile Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr, elaborat de Organizația Interprofesională Națională „Zahărul” din România și însoșit de partenerii sociali din filiera zahărului.

Art. 2. — Contractele de producere, livrare, transport și de recepție a sfeclei de zahăr destinate industrializării din recolta anului 2005, încheiate între producătorii de sfeclă de zahăr și societățile de industrializare, vor respecta condițiile stabilite în Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr.

Art. 3. — Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr, după recunoașterea de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, este obligatoriu pentru toți

partenerii sociali din filiera zahărului: Asociația „Patronatul Zahărului din România”, Federația Națională a Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România și Organizația Interprofesională Națională „Zahărul” din România.

Art. 4. — Anexa „Acord interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului 2005” face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin Direcția generală de reglementare și implementare, și direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București vor urmări și vor controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin va intra în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 25 august 2004.

Nr. 625.

Organizația Interprofesională Națională „Zahărul“ din România

ACORD INTERPROFESIONAL pentru sfecla de zahăr — recolta anului 2005

Membrii Organizației Interprofesionale Naționale „Zahărul“ din România, denumită în continuare *O.I.N.Z.R.*, și anume: Federația Națională a Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România și Asociația „Patronatul Zahărului din România“, în baza art. 8 lit. k) alin. 7 din Statutul *O.I.N.Z.R.*, au încheiat prezentul acord interprofesional, denumit în continuare *AIP*, privind contractarea, producerea, transportul, recepția și plata sfeclei de zahăr din recolta anului 2005, destinată industrializării.

ARTICOLUL 1

Obiectivele și durata AIP

1.1. AIP își propune să reglementeze de o manieră unitară la nivel național relațiile dintre parteneri (cultivatori de sfeclă de zahăr, respectiv fabrici de zahăr).

1.2. AIP își propune să asigure contractul de bază privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata sfeclei de zahăr, precum și clauzele generale ale acestuia, respectând interesele generale ale partenerilor din filiera zahărului.

1.3. AIP își propune să asigure cadrul general de funcționare și dezvoltare a industriei zahărului din România.

1.4. AIP își propune să asigure durabilitate sectorului agroindustrial al filierei zahărului, contribuind la creșterea producției naționale de zahăr.

1.5. AIP este valabil pentru campania de sfeclă de zahăr din anul 2005, clauzele generale putând fi modificate prin negocieri între cei 2 membri ai *O.I.N.Z.R.* și Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale până cel mai târziu la 1 iulie 2005.

1.6. Respectarea clauzelor prezentului AIP este obligatorie pentru toți membrii afiliați la cele două structuri profesionale semnate.

1.7. AIP este aprobat anual de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și este pus în aplicare prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

ARTICOLUL 2

Clauze generale

2.1. Părțile au căzut de acord ca pentru recolta anului 2005 să colaboreze în vederea obținerii unei cantități mai mari de zahăr alb din sfeclă de zahăr, ca urmare a aplicării „Programului Zahărului“, înaintat Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale la începutul lunii mai 2004, și a angajamentelor implicite legate de producerea cotei de producție de zahăr din sfeclă de zahăr.

2.2. În funcție de cotele de producție alocate, fabricile de zahăr vor determina cantitatea minimă dezirabilă de sfeclă de zahăr și suprafața necesară a fi contractată, pe care le vor comunica asociațiilor de cultivatori de sfeclă de zahăr din zona de aprovizionare până la începerea campaniei de contractare a sfeclei de zahăr.

2.3. Între cultivator și fabrică va fi întocmit un contract de producere, cumpărare, livrare și plată (denumit în continuare *CPCLP*), al cărui model este prevăzut în anexa la prezentul AIP, recunoscut de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale ca instrument legal pentru acordarea subvenției pe produs pentru recolta anului 2005.

2.4. *CPCLP* se va încheia până la data de 1 mai 2005, iar situația finală, conform prevederilor pct. 2.2, va fi

transmisă la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale până la data de 15 mai 2005 prin intermediul Asociației „Patronatul Zahărului din România“.

2.5. *CPCLP* este semnat de ambii parteneri și este obligatoriu în toate atribuțiile sale pentru aceștia.

2.6. *CPCLP* este documentul în care se stabilesc clauze contractuale speciale privind relația dintre un cultivator definit și fabrica cu care acesta a încheiat angajamentul.

2.7. Clauzele *CPCLP* nu pot anula clauzele generale ale AIP, care îl însoțesc de drept pe toată perioada valabilității lui.

2.8. Partenerii *CPCLP* pot denunța în caz de litigiu doar clauzele derivate din acesta, nu și clauzele AIP.

2.9. *CPCLP* și AIP pot fi utilizate în relații comerciale și de parteneri neafiliați la cele două structuri reprezentative, cu mențiunea că aceștia nu beneficiază de clauzele privind concilierea interprofesională, de sprijinul acordat de stat sub forma subvenției pe produs și nici de instrumentele de reglementare a pieței în baza Legii nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea pieței produselor agricole și alimentare în România.

ARTICOLUL 3

Modul de aplicare a AIP

3.1. Prezentul AIP reprezintă voința partenerilor asociați în structuri profesionale reprezentative, clauzele acestuia fiind obligatorii din momentul semnării lui.

3.2. AIP poate fi modificat anual prin negocieri între cei 2 parteneri semnatare, în perioada desemnată la pct. 1.5.

3.3. Partenerii vor supraveghea aplicarea AIP în toate cazurile în care unul sau mai mulți membri ai structurii profesionale reprezentative sunt implicați într-o activitate contractuală derivată din prezentul AIP și pasibilă de atingerea de o manieră păgubitoare a uneia dintre părți.

3.4. *CPCLP* poate cuprinde clauze complementare specifice, care au caracter limitat la cei 2 parteneri semnatare, care nu anulează stipulațiile AIP, nici în litera și nici în spiritul lor, și care nu modifică convenția de bază privind respectarea intereselor generale ale partenerilor.

3.5. Clauzele speciale ale *CPCLP* sunt negociate între cei 2 parteneri și pot fi modificate de către aceștia prin acte adiționale, pentru clauzele care nu afectează parametrii de producție; clauzele speciale ale *CPCLP* nu pot fi extinse asupra AIP aferent campaniei din care acesta a fost derivat.

ARTICOLUL 4

Forța majoră

4.1. În caz de forță majoră, prezentul AIP încetează parțial sau total să producă efecte. Forța majoră poate fi invocată de către oricare dintre părți și se răsfrânge și asupra *CPCLP*.

ARTICOLUL 5

Concilierea și arbitrajul

5.1. Litigiile referitoare la aplicarea prezentului AIP și a CPCLP se supun reglementărilor în vigoare relative la conciliere și arbitraj. Părțile convin ca litigiile să fie soluționate pe cale amiabilă și să se adreseze instanței numai după epuizarea procedurilor de conciliere.

ARTICOLUL 6

Cotizațiile profesionale și interprofesionale

6.1. Părțile semnatare ale prezentului AIP au convenit asupra necesității ca fabricile de zahăr să opereze, în numele cultivatorilor de sfeclă de zahăr, la prelevarea cotizației profesionale de membru al Federației Naționale a Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România (FCSZR), în cuantum de 7 (șapte) lei/kg sfeclă de zahăr predată neto de plată. Această prevedere va fi inclusă obligatoriu în CPCLP al fiecărei fabrici. Suma încasată va fi virată integral în contul FCSZR. Din această sumă 57% revine FCSZR, 3% O.I.N.Z.R. și 40% asociațiilor cultivatorilor din zona fiecărei fabrici. Sumele încasate vor fi incluse în bugetul de venituri și cheltuieli al fiecărei organizații.

6.2. Plata cotizațiilor se face până la data de 31 decembrie 2005.

6.3. Calcularea cotizațiilor se face la tona netă de plată, livrată de către cultivator fabricii și recepționată prin aplicarea baremului de echivalență.

ARTICOLUL 7

Producerea/Cultivarea sfeclei de zahăr

7.1. În CPCLP se vor specifica atât suprafața ce se dorește a fi cultivată, cât și producția netă scontată a se obține.

Pentru toți contractanții de sfeclă de zahăr, asociați sau neasociați în structuri profesionale sau interprofesionale, fabricile de zahăr se obligă să asigure (contra cost):

- sămânța de sfeclă de zahăr necesară înființării culturii, pentru suprafața contractată;
- serviciile de îndrumare tehnologică a cultivatorilor, indiferent de suprafața/cantitatea contractată.

7.2. Sămânța de sfeclă de zahăr asigurată de către fabrica de zahăr va fi pusă la dispoziție cultivatorului până la data stipulată în CPCLP și va fi tratată standard cu insecticide și fungicide.

7.3. Cultivatorii se obligă să respecte tehnologia recomandată de fabrică și să permită accesul reprezentanților acesteia pentru a executa monitorizarea evoluției culturii, obligându-se să execute lucrările tehnologice solicitate de aceștia la termenele stabilite.

7.4. Periodic, de la începerea contractării și până la terminarea recoltării și prelucrării sfeclei de zahăr, fabricile se obligă să transmită datele statistice specifice către Asociația „Patronatul Zahărului din România”.

ARTICOLUL 8

Recoltarea sfeclei de zahăr

8.1. Recoltarea sfeclei de zahăr se face din inițiativa fabricii care va notifica cultivatorii.

8.2. Cultivatorii se obligă să respecte datele de începere a recoltării și de punere la dispoziție a sfeclei de zahăr, dacă acestea le-au fost aduse la cunoștință.

8.3. Fabrica de zahăr poate stabili data limită a terminării recoltatului și a recepției.

8.4. Depășirea cu două zile a datei limită de recepție poate atrage refuzul fabricii de a recepționa sfecla de zahăr, cantitățile aferente decăzând din clauzele AIP și CPCLP, sub rezerva înțelegerilor particulare ale părților semnatare ale CPCLP de extindere a perioadei respective.

ARTICOLUL 9

Transportul sfeclei de zahăr

9.1. Transportul sfeclei de zahăr de pe câmp la bazele de recepție ale fabricii se efectuează și se suportă de cultivator. Transportul sfeclei de zahăr de la bazele de recepție ale fabricii la fabrica de zahăr se efectuează și se suportă de fabrica de zahăr.

9.2. Sub rezerva convențiilor particulare răspunzând regulilor sau obiceiurilor locale valabile înaintea campaniei agricole a anului 2005, în CPCLP se poate deroga de la prevederile pct. 9.1.

ARTICOLUL 10

Recepția sfeclei de zahăr

10.1. Partenerii au convenit ca recepția sfeclei de zahăr din recolta anului 2005 să fie efectuată cantitativ și calitativ, cu respectarea ordinelor ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, calitatea-tip a sfeclei de zahăr fiind aceeași pentru toate zonele de cultură. Pentru recolta anului 2005, conținutul de zahăr standard este de 15%.

ARTICOLUL 11

Prețul sfeclei de zahăr

11.1. Părțile au convenit că pentru recolta anului 2005 prețul de referință al tonei de sfeclă de zahăr neto de plată de calitate-tip să fie de 50 kg zahăr alb.

11.2. Prețul sfeclei de zahăr se poate majora/diminua în funcție de conținutul în zahăr și conform stipulațiilor CPCLP referitoare la conținutul de corpuri străine și pământ aderent.

11.3. Prin derogare de la prevederile pct. 11.1, în CPCLP se poate lua în considerare prețul de bază al sfeclei de zahăr în lei/tonă, stabilit de Comitetul interministerial pentru coordonarea organizării și funcționării piețelor produselor agricole și alimentare în România, în baza Hotărârii Guvernului nr. 121/2003 pentru aprobarea produselor agricole și alimentare de importanță națională pentru o perioadă de 4 ani, respectiv 2003—2006, astfel încât atât cultivatorii de sfeclă de zahăr, cât și fabricile de zahăr să obțină un profit minim prin prețul zahărului alb pe piața națională.

ARTICOLUL 12

Plata materiei prime

12.1. Părțile au convenit ca plata materiei prime recepționate să se facă integral până la data de 31 decembrie 2005.

12.2. În cazul solicitării de către cultivatori a plății sfeclei de zahăr în echivalent zahăr, transportul zahărului la destinație se face pe cheltuiala cultivatorilor.

12.3. Sub rezerva convențiilor particulare ce răspund regulilor sau obiceiurilor locale valabile înaintea campaniei agricole a anului 2005, în CPCLP se poate deroga de la prevederile pct. 12.1 și 12.2.

12.4. Modalitatea de plată convenită de părți se negociază între părți și se va stipula în CPCLP.

ARTICOLUL 13

Alte drepturi ale cultivatorilor

13.1. Cultivatorii au dreptul la restituirea gratuită sau contra cost a unei cantități de tăiței (borhot umed) rezultați

Pentru Federația Națională
a Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr
din România,
dr. ing. **Ion Gherman**,
președinte

Pentru Asociația „Patronatul Zahărului
din România“,
ing. **Ioan Armenean**,
președinte

Pentru Organizația Interprofesională
Națională „Zahărul“ — O.I.N.Z.R.,
ing. **Emilian Dobrescu**,
președinte

din procesul de industrializare, corespunzând cantității totale de sfeclă de zahăr livrate.

13.2. În CPCLP se vor prevedea cantitățile și modalitatea de livrare a borhotului restituit gratuit, potrivit convențiilor particulare răspunzând regulilor sau obiceiurilor locale valabile înaintea campaniei agricole a anului 2004.

Încheiat astăzi, 26 iulie 2004, în patru exemplare.

ANEXĂ

*la acordul interprofesional***CONTRACT****de producere, cumpărare, livrare și plată a rădăcinilor de sfeclă de zahăr (CPCLP)**

Prezentul CPCLP este încheiat în baza pct. 1.2 din Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr, aferent recoltei 2005.

Între:

Beneficiar: Societatea Comercială — S.A., cu sediul în,
str. nr., reprezentată prin,
(numele, prenumele, funcția)

și,
(numele, prenumele, funcția)

având contul, deschis la, înregistrată în registrul comerțului sub nr.,
și

Furnizor:/Proprietar, cu sediul/domiciliul în,
str. nr., telefon/fax, reprezentat prin,
(numele, prenumele, funcția)

și,
(numele, prenumele, funcția)

având contul, deschis la, înregistrată în registrul comerțului la poziția nr., a intervenit următorul CPCLP, cu valoare de contract bilateral, privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata sfeclei de zahăr.

Furnizorul se obligă să cultive o suprafață de ha cu sfeclă de zahăr, în scopul realizării unei producții nete de plată de tone, care va fi predată beneficiarului conform graficului de livrare care va fi comunicat de către beneficiar.

Beneficiarul se obligă să cumpere de la furnizor o cantitate de tone rădăcini de sfeclă de zahăr, la un preț de 50 kg zahăr alb/tonă sfeclă de zahăr (greutate netă), recepționată la calitate-tip.

Beneficiarul se angajează să cumpere orice altă cantitate de sfeclă de zahăr, la același preț și în aceleași condiții, pusă la dispoziție de furnizor.

Pentru realizarea suprafeței de ha, beneficiarul se obligă să pună la dispoziție furnizorului sămânța din mai multe soiuri de sfeclă de zahăr, furnizorul putând alege soiul preferat.

Sămânța este tratată standard.

Furnizorul de sfeclă de zahăr îl mandatează pe beneficiar ca la plata sfeclei de zahăr să îi rețină cotizația de membru al Federației Naționale a Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România, în valoare de 7 (șapte) lei/kg de sfeclă de zahăr predată neto de plată, și să verse aceste sume în contul și pe cheltuiala FCSZR.

Noi, semnatarii prezentului CPCLP, declarăm că avem cunoștință de stipulațiile Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr — campania agricolă a anului 2005 și ne angajăm să le respectăm în litera și în spiritul lor.

Încheiat astăzi,, în exemplare, toate cu valoare de original.

Beneficiar,

.....
(numele, prenumele, semnătura)

Furnizor,

.....
(numele, prenumele, semnătura)

P R E Ţ U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”